

Foreningen har efterhaanden udvidet sin Virksomhed, idet den nu tillige virker som en Slags Sparekasse og Allderdomsforsørgelsekasse for gamle Somfruer; Bestyrelsen andrager om enten at faae Hjælp en Gang for alle eller en mindre aarlig Hjælp. Det kan ikke ses, hvorvidt man har henvendt sig til Indenrigsministeren; allerede af den Grund vil Udvalget ikke kunne anbefale Andragendet.

30. Andragende fra 52 Fiskere i Strandhuse (indbragt den 5te December 1874 af Folkethingsmanden for Veile Amts 2den Valgkreds Berg). Nævnte Fiskere besvare sig meget stærkt over, at deres Næringsvei som Fiskere i Koldbingsfjord bliver aldeles ødelagt derved, at en Mængde Fiskere med Malesvaad og Drikkvafer med Bundslebevaad i de senere Aar have hjemføgt Fjorden og ikke alene formindsket Fiskenes Antal ved foruden spiselige Fisk — at optage uhyre Masser af Smaafisk, der kun blive benyttede som Svinespøde og Gjødningsenne til den i Kolbing oprettede Gjødningsfabrik, men ogsaa derved, at de løsribe Tangen og hindre Fiskene fra at yngle, saa Fjorden endog staar i Fare for at blive aldeles fisketom. Desuden faae Fiskerne deres mindre Redskaber ødelagte. Naaget man snart forventer en Fiskerilov, skal Udvalget ikke desmindre foreslaa Andragendet henvist til Indenrigsministeren.

31. 47 Andragender fra 1219 Beboere paa Lolland (indbragte den 7de November af Folkethingsmanden for Præsto Amts 6te Valgkreds, Bojsen). I disse Andragender fremhæves det, at Sukkerodyrkningen vil være en mægtig Løftestang til at forbedre vort Agerbrug, men dens Dyrkning er tillige saa fremmed, at dens almindelige Indførsel kun kan ske med meget store Opoffrelser, indtil den bliver almindelig kjendt og tilvant. Underkriverne fremhæve tillige, at dens Dyrkning vil være det bedste Middel til at forbedre Arbeidernes Kaar. Bliver Loven af 23de Mai 1873 om Sukkerbeskatningen i Kraft, menes, at Sukkerodyrkningen umulig kan trænge igennem, hvorfor de slutte med følgende Henvendelse til Rigsdagen: „Vi tillade os at foreslaa en femaarig Suspension af nævnte Lov, og en i Løbet af 10 Aar gradevis Stigen, indtil Skatten naaer det i Loven fastsatte Beløb“. Udvalget kan ikke tilraade at forandre Grundlaget for Beskatningen af Roesukker; dersom det ved den gjorte Erfaring imidlertid skulde have viist sig, at Beskatningen ikke svarer til Løbsagiften paa indført Sukker, maa man tilraade en Revision af den paagjældende Lov i denne Retning. — Flertallet kan dog erkjende, at de første Anlæg, naar de ikke staa i Forbindelse med andre Raffinaderier, hvorved flere Ulemper kunne fjernes, kunne være forbundne med ikke ubetydelige Vanskeligheder, dels fra Fabrikationens Side, dels fordi Befolkningen er uvant med Roesukkerodyrkningen, og man kan derfor finde det rimeligt, at Virksomheden støttes noget i sin første Begyndelse, indtil man faaer Klarhed over, om denne Industri overhovedet egner sig for vort Land. Flertallet skal derfor tilraade, at indtil Halvdelen af det Lødbeløb, som Fabrikken Lolland maa svare til Statskassen, erlægges i Aktier, hvoraf Statskassen først faaer Rente og Udbytte, naar Fabrikkerne selv have erholdt 4 pCt. af deres Kapital. Denne Begunstigelse maatte dog kun tilstaaes forsaavidt og i den Grad, Fabrikkens Drift maatte have den nødig og ikke vare ud over 5 Aar. Flertallet foreslaar derfor Andragendet henvist til Finantsministeren.

32. Søren Andersen's Andragende (indbragt den 11te November 1874 af Folkethingsmanden for Holbæk Amts 1ste Valgkreds, Ole Pedersen). Den 9de Februar 1874 skulde Andrageren som Fodervært modtage en Distriktshest, men da han var syg, sendte han sin Søn i sit Sted i det Haab, at havde Hesten nogle Feil, vilde det blive anført paa Stamlisten. Ved Hestens Modtagelse overraskedes han imidlertid ved, at der ingen Udsættelser var anført paa Stamlisten, uagtet der, hidrørende fra Sygdom, næsten ikke var Haar paa Bagbenene op til Hæleledene, hvorfor Andrageren henvendte sig til Dyrslægen. Hesten var tillige stiv og i mindre god Foderstand. Ved de anvendte Midler og god Pleie helbrededes Hesten i den Grad, at den bestod Synet i Blæsenborg Kro den 24de Marts uden nogen Udsættelse. Naaget den vedblev at tage godt til i Gulb, blev Foderværten af Overmåntningskommissionen i Roskilde den 27de Mai idømt en Bøde af 50 Rd., fordi Hesten var stiv, Koderne medtagne med Galde og opløbne Sener. Flere Gaardmand attestere, og deriblandt Formanden for Soderup og Eskilsrup Sogneraad, at Hesten led af de Feil endnu i større Grad ved Modtagelsen, end det var Tilfældet ved Synet i Roskilde. Dyrslægen, S. Kristoffersen, giver Søren Andersen et fortrinligt Vidnesbyrd som Fodervært og bevidner, at Hesten var bedre i enhver Henseende, da han den 29de Mai — 2 Dage efter Synet i Roskilde — undersøgte den, end den var første Gang, han faae og undersøgte den. Foderværten andrager om, at Mulkten maa blive ham tilbagebetalt; han har fra Krigsministeren faaet et afflaende Svar. Paa Grund af de til Ansøgerens Førdel oplysende Vidnesbyrd, som foreligger om denne Sag, tror Flertallet at burde henwise Andragendet til Krigsministerens Overveielse.